

جنایت با سس مظلومیت

چند سال پیش بود که حدود ۱۵ خاخام بسیار جوان از امریکا به ایران رفته در محل انجمن سینمایی دفاع مقدس با آنان به بحث و گفت‌وگو نشستیم. اولین سؤال آنان از من درباره هولوکاست بود. جواب من به آنان چنین بود: «همین الان به خیابان رفته و از هر ایرانی بپرسید که نظر شان درباره تفکر نازی‌ها چیست؟ اکثریت قریب به اتفاق ملت ما نظر مثبتی به رفتار ضدانسانی نازی‌ها ندارند، پس بحث تأیید رفتار نازی‌ها و اس‌اس‌های جنایتکار در جنگ اصلا در بحث هولوکاست در ایران و بین مسلمانان مدنظر نبوده و موضوعیت ندارد، کشته شدن حتی یک انسان بیگناه، با هر آیین و مسلک در نزد ما ناخوشودنی است، چه روس باشد، چه یهودی یا هر خلقت دیگری خدا، پس در بحث انسانی همگی مشترکیم.

ولی دعوا از آنجا شروع می‌شود که اگر چنین جنایتی با چنین ابعادی صورت گرفته ۱۱ میلیون یهودی به دست اروپاییان آلمانی تبار کشته شده‌اند، چرا به جای عبرت، این ماجرا خود توجیه جنایتی بس بزرگ‌تر یعنی اخراج و نسل‌کشی ملتی بیگناه شده و تقاضای مرادمان خاورمیانه در حال پس دادن هستند، به قول مثل ما ایرانی‌ها گنه کرد در بلخ آهنگری، به شوشتر زندن سر مسگری (مترجم برای ترجمه چه می‌کشید) … و اگر چنین جنایتی رخ نداده، پس چرا دولتمردان غرب با مردمی بیگناه در نقطه‌ای دور چنین می‌کنند؟»

خاخام روزن از من پرسید که دولت شما می‌گوید اصل واقعه اتاق‌های گاز و کشتار یهودیان دروغ است.

جوابم این بود که من از نسوی خودم و نه دیگران سوآلاتی در این قسمت از تاریخ دارم. آیا می‌دانید که هیتلر در جنگ جهانی دوم با آلمان و بلخ و لیتوانی و لهستان و آلمان شرقی و روسای و شکست آلمان به او داده می‌شود در بیمارستان به خاطر آسیب‌دیدگی از گازهای شیمیایی میدان نبرد ناپلینایی موقت داشت؟ آیا می‌دانید که برخلاف جنگ اول جهانی که صدها هزار مجروح شیمیایی داشت، در جنگ دوم جهانی حتی یک گلوله شیمیایی در جبهه‌ها شلیک نشد؟ چرا وقتی چنین گازی را هیتلر در جبهه‌های جنگ به کارگیری نمی‌کند، آن را در اردوگاه‌های اسرا به کارگیری کند که استفاده از فشنگ مقرون به صرفه و کم‌خطرتر است و ادامه دادم: «در تبلیغات ضدآلمان نازی غربی‌ها می‌گویند از روغن بدن این اسرا صابون و از موی بدن‌شان متکا برای سربازان آلمانی جبهه‌ها می‌ساختند.

سؤال این است سرباز نازی که خود را نژاد برتر بدانسته و یهودیان را نجس، چطور حاضر می‌شده که از صابونی این‌چنین برای نظافت استفاده کنند؟ و آیا استفاده از موهای پر از ششپش و میکروب برای ساخت متکا، عامل شیوع بیماری‌های مسری در جبهه‌های آلمان نمی‌شده؟ و آیا اصلا از لحاظ اقتصادی مگر گلیسرین تا آن موقع اختراع نشده بوده تا کسی بخواهد از چربی بدن اسرایی این چنین لاغر و استخوانی که در تمام عکس‌ها و فیلم‌های آن روزگار می‌بینیم، روغن‌گیری با بارده اقتصادی کند؟ اگر صهیونیست‌ها حق دارند با فرض قبول آمار کشتگان ۱۱ میلیون یهودی کشور فلسطین را اشغال کنند، پس روس‌ها با ۲۳ میلیون قربانی در جنگ نیز حق دارند دوباره آساکازا از امریکا پس بگیرند و جینتلیت ملی‌کنی که ۴ تا ۶ هزار سال پیش از جایی رانده شده، برگشت را حق مسلم خود می‌دانم، پس همین نسل فلسطین که تنها ۵۰سال است که از خانه اخراج شده و هنوز کلید منازل شان در دستان شان می‌باشد با همین استدلای بالا بدین حق اولی‌ترند…»

بقیه بحث با این خاخام‌های جوان بماند تا بعد… ولی بحثی با خودمانی‌ها هم دارم. آیا بهتر نیست که در تبلیغات و سخنرانی‌ها، به جای نفی مطلق و ناقص هولوکاست، از استدلال دوگانه‌ای سود ببریم که او در هر دو وجه (اتفاق و افراق) یا (عدم اتفاق) این ماجرا، به هر شکل محکوم‌کننده کلی سوءاستفاده امروزین از واقعه هولوکاست باشیم؟ چرا که با ناقص وارد شدن در واقعه‌ای که به اروپاییان ربط مستقیم دارد، زمینه را برای سوءاستفاده تبلیغاتی و قیافه انسان مظلوم به خود گرفت صهیونیست‌ها و بر عکس، بی‌رحم و شریک جنایت نازی‌ها بویون در حق ما مسلمانان را باز می‌کنیم.

آیا بزرگ‌ترین ضربه به جنایتکاران اسرانیلی آن نیست که نهنتها در بین طرفداران مظلومین فلسطین و میان مسلمانان جهان، بلکه حتی به تفکر آن فرد یهودی سبزرگ‌دان آماده مهاجرت و اسیر ذهنیت غلط در امریکا و اروپا نیز به شیوه‌ای انسانی و انبوه از زمینه وارد شویم که او بدین گونه هرگز به خود اجازه پروراندن روای ارض موعود و مهاجرت به اسرائیل را ندهد؟ آیا واقعا تبلیغات امروز ما درباره فلسطین و موضوع هولوکاست در همه ابعاد و برای همه وجوه ماجراست؟

به نظر من فقط بازنگرانه و آسیب‌شناسی در شناخت بهتر این درد تاریخی و نیز جستن راه‌های جدید تبلیغی برای رسوخ صحیح در افکار حداقل در کرسی‌های آزاداندیشی و آذهان متفکران دانش‌وز و آزاده این کشور و جهان، هزینه و خرج چندانی نخواهد داشت.

روزنامه جوان | شماره ۵۱۲۲ | یکشنبه ۴ مهر ۱۳۹۶ | ۳۰ رمضان ۱۴۲۸ | اذان ظهر: ۱۳:۰۷ | غروب آفتاب: ۲۰:۲۴ | اذان مغرب: ۲۰:۵۵ | نیمه‌شب شرعی: ۰۰:۱۰ | اذان صبح فردا: ۰۰:۴۰ | طلوع آفتاب فردا: ۰۵:۰۵

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران

صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز
مدیرعامل و مدیرمسئول: عبدالله گنجی
سر‌دبیر: غلامرضا صدیقیان
آدرس: تهران، خیابان شهید مطهری
تقاطع میرزای شیرازی، پلاک ۲۸۴
سازمان آگهی‌ها: ۸۸۴۹۸۴۷۳
روابط عمومی: ۸۸۴۹۸۴۴۸، نمابر: ۶-۸۸۴۵۶۳۳۴
توزیع: شرکت نشر گستر امروز ۷۷-۷۶-۸۸۴۹۸۴۷۵
چاپ تهران: چاپخانه روزنامه جوان
www.javanonline.ir

روزنامه جوان | شماره ۵۱۲۲ | یکشنبه ۴ مهر ۱۳۹۶ | ۳۰ رمضان ۱۴۲۸ | اذان ظهر: ۱۳:۰۷ | غروب آفتاب: ۲۰:۲۴ | اذان مغرب: ۲۰:۵۵ | نیمه‌شب شرعی: ۰۰:۱۰ | اذان صبح فردا: ۰۰:۴۰ | طلوع آفتاب فردا: ۰۵:۰۵

ماه رمضان در تلویزیون چه خبر بود؟!

تلویزیون پاس گل رضانی خدا را گل نکرد

■ محمدصادق عابدینی

با پایان یافتن ماه مبارک و رمضان، ویژه‌برنامه‌های مناسبتی این‌ماه نیز به پایان رسید و از بعد از پایان تعطیلات عید سعید فطر، برنامه‌های رسانه ملی به حالت عادی خود باز خواهد گشت و اکنون می‌شود نگاه دقیق‌تری به برنامه‌های تلویزیون در طول ماه خدا داشت.
به مناسبت پایان یافتن ویژه‌برنامه‌های ماه رمضان تلویزیون، «جوان» در گفت‌وگو با منتقدان نظرات آنها را درباره کم و کیف سریال‌های ماه رمضان جویا شده است.

■ ماهی که خدا به تلویزیون

■ پاس گل می‌دهد

سیدمحمد حسینی، منتقد و کارشناس رسانه گفت‌وگو با «جوان» درباره شرایط خاص تلویزیون در طول ماه رمضان می‌گوید: تلویزیون ما تنها رسانه‌ای است که خداوند در ماه رمضان به آن پاس گل می‌دهد، آن هم درست در منطقه شش قدم‌ای این در حالی‌است که بقیه شبکه‌های تلویزیونی دنیا در حالت آچمز به سر می‌برند. این منتقد می‌افزاید: ما دو تنوع نظم در زندگی داریم یکی نظم مسلکی و دومی نظم رسانه‌ای، که این دو نظم با هم متعلق نیستند، به نحوی که مثلا نظم مسلکی ما می‌گوید شب‌ها رودتر بخوابیم و صبح زودتر بیدار شویم، ضمن استفاده از فضیلت صحیح که در دین به آن اشاره شده اعمال مذهبی را به موقع انجام دهیم، اما نظم رسانه‌ای ما می‌گوید شب تا دیر وقت پای تلویزیون باشیم و فیلم و سریال ببینیم.

در طول ماه رمضان این شائبه برای تلویزیون ما پیش می‌آید که سبک زندگی مردم در اساس نظم مسلکی می‌شود و مردم حتی اوقات شرعی را بر اساس اعلام تلویزیون جویا می‌شوند.

این پاس گل را خدا به تلویزیون ما داده در حالی که باقی شبکه‌های تلویزیونی ماهواره که بیش از ۱۰۰ شبکه فارسی زبان است، چنین شرایطی را ندارند.

حسینی با انتقاد از عملکرد صداوسیما در ماه رمضان می‌گوید: به‌رغم اینکه در این ماه فرصت طلایی برای تلویزیون پیش می‌آید که مخاطبانش را بالا ببرد، در عمل می‌بینیم که چنین اتفاقی نمی‌افتد.

■ راه سعادت

حکمت ۲۵:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا رُتِبَ رَبِّكَ سُبْحَانَہٗ
بِتَابِعِ عَلَيْنِكَ نِعْمَةً وَ اُنْتَّ تَعْبِيهِ
فَاخْذَرُوْهُ.

ای فرزند آدم از منی که خدا را می‌بینی که انواع نعمت‌ها را به تو می‌رساند تو در حالی که معصیت‌کاری، بترس.

می‌داند که عده‌ای نوجوان تازه به سن تکلیف رسیده‌اند و نیازمند فضای معنوی هستند و قطعاً در جریان هستند که بزرگان معنوی و شخصیت‌های دینی نیز در طول ماه رمضان توجه ویژه‌ای به تلویزیون پیدا می‌کنند ولی می‌بینیم که این فرصت به راحتی از دست می‌رود.

حسینی می‌گوید: در طول سال دو گاه و موقع است که تلویزیون می‌تواند نقش اصلی‌ترین رسانه را برای مردم بازی کند که هر دو مناسبت مذهبی‌اند. گاه اول که مهم‌ترین ماه است رمضان است و گاه دوم دهه اول ماه محرم است که مردم کمتر به تماشای برنامه‌های ماهواره‌ای می‌نشینند و بیشتر به سمت برنامه‌های دینی تلویزیون گرایش پیدا می‌کنند، با وجود این می‌بینیم که تلویزیون به جای بهره‌گیری از این نظم مسلکی کاری می‌کند که مردم به استفاده از گوشی‌های موبایل رو بیاورند و حتی اوقات شرعی را بر اساس اذانی که برنامه‌موبایلی پخش می‌کند، دنبال کنند.

■ این مدیریت تلویزیون است که می‌گوید چه چیز ساخته شود

طیماه‌سب صبح‌جو، منتقد پیشکسوت سینما و تلویزیون نیز درباره افت کیفیت برنامه‌های تلویزیون در ماه مبارک و رمضان و به خصوص سریال‌های مناسبتی این ماه به «جوان» می‌گوید: تلویزیون دارای سلسله مراتب مدیریتی است و هر شبکه برای خودش مدیرانی دارد که درباره ساخت سریال و مجموعه‌های داستانی در شبکه تصمیم می‌گیرند. اینکه چه چیز ساخته شود و یا چه کسانی ساخته شود در اختیار این مدیریت است. پس اگر در ماه رمضان برنامه‌های صداوسیما دچار افت می‌شود دلیل و ریشه آن را باید در مدیریت هر شبکه جست‌وجو کرد نه اینکه آن را به گردن عوامل ساخت برنامه‌انداخت. اینکه چه برنامه‌ای ساخته شود و چه حال و هوایی داشته باشد نیز با نظر مدیران تلویزیون مشخص می‌شود. آنها هستند که طرها و فیلمنامه‌های پیشنهادی را برای ساخت مصوب می‌کنند و بودجه می‌دهند.

این منتقد با اشاره به برنامه‌های اجتماعی تلویزیون در ماه رمضان امسال گفت: تاک‌شوهای تلویزیونی یکی از بی‌خودترین و بی‌ربط‌ترین برنامه‌هایی است که در ماه رمضان ساخته می‌شود؛ برنامه‌هایی که پر بود از بازیگران مهمان و دیگر چهره‌هایی که سبک زندگی شان زرد است.

وی تأکید می‌کند: در تمام دنیا سبک زندگی افرادی مانند بازیگران سینما و تلویزیون «زرد» به شمار می‌رود و این زرد بودن به شخص هنرمند بازمی‌گردد، اصلاً شخصیت یک هنرمند بسیار محترم، اما چه چیز آموزنده‌ای در زندگی آنها وجود دارد که مردم با دیدن آن آموزش ببینند؟ تاک‌شوهایی که از چنین مهمانانی استفاده می‌کنند نیز فقط برای کسانای خوب است؟

حسینی تصریح می‌کند: باید به رسانه ملی گفت‌فاین‌تذهبنم؟ به کدام سمت می‌روید؟ وقتی برنامه‌های ماه رضانی تلویزیون بیشتر جنبه رفع تکلیف دارد و عجله‌ای بودن‌شان مشخص است، آیا مدیران صداوسیما نمی‌دانند ماه رمضان چه وقتی از سال است؟ اینکه در همه تقویم‌ها است از قبل می‌شود برایش برنامه ریخت، پس چرا برنامه‌ها سراسری است؟ این منتقد بر لزوم توجه به جهانبان جامعه از جمله کسانی که برای اولین بار مکلف شده و روزه می‌گیرند، می‌گوید: تلویزیون هر سال

■ خبر

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی:

سینما همگام با شرایط اجتماعی جدید باید پاسخگوی نیازها باشد

سیدرضا صالحی‌امیری در جمع مدیران و معاونان سازمان سینمایی تأکید کرد: امروز سینما در حال اجتماعی شدن است و اگر سینما حرکت نکند، عدم حرکت آن تبدیل به مطالبه می‌شود.

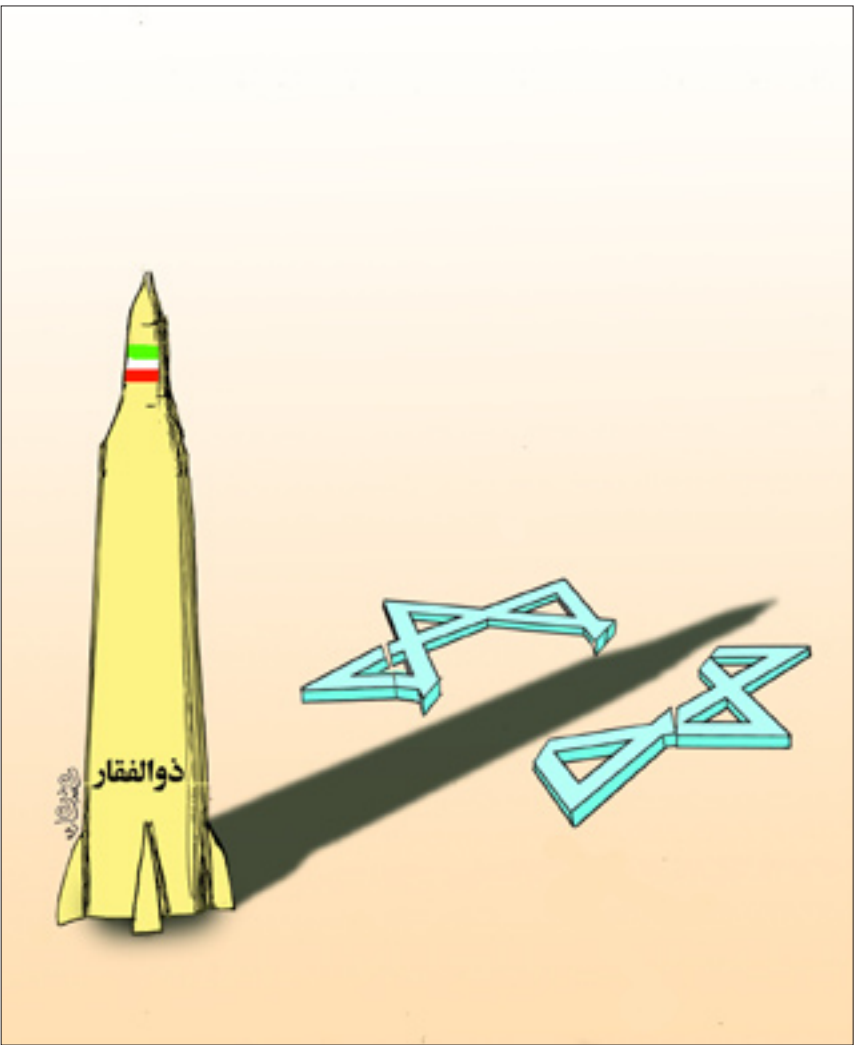
امیری، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، در نشست شورای معاونان و مدیران سازمان سینمایی، سمرعی و بصری گفت: امروز سینما در حال اجتماعی شدن است و اگر سینما حرکت نکند، عدم حرکت آن تبدیل به مطالبه می‌شود. بنابراین سینما باید خود را به سطح اجتماع برساند و به نیازها پاسخ دهد.

وی افزود: تشکیلات سینما باید به سمت سازمان نظام صنفی هنر برود و این سازمان تنها نقش سیاست‌گذاری، حمایتی و نظارتی در حوزه مناسبات سینمایی کشور را ایفا کند.

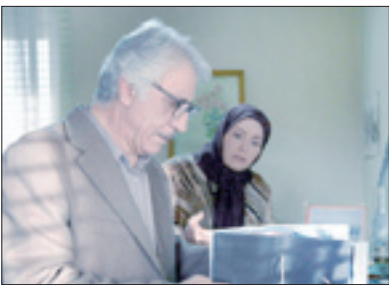
عضو شورای عالی انقلاب فرهنگی در بخش دیگری از سخنان خود با اشاره به توانایی‌های رئیس سازمان سینمایی در این حوزه، از خدمات و تلاش‌های جحت‌الله ایوبی، رئیس پیشین این سازمان تقدیر کرد. صالحی‌امیری در عین حال اینکه نظر خود را در مورد این حوزه بیان کرد، افزود: «اینکه حرکت آن‌ها در صنعت سینما، می‌توان گفت که در ماه مبارک رمضان، برنامه‌های رسانه ملی نتوانستند است آن طور که انتظار می‌رفت موفق باشند و حداقل در ماهی که می‌شود دیگر کاری رخ نداد.

عملکرد مناسبی از سوی صداوسیما نبودیم. وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی همچنین گفت: حق انتخاب معاونان و مدیران بر عهده رئیس سازمان است و من در این انتخاب‌ها دخالتی ندارم و مطمئن هستم که انتخاب‌های آقای حیدریان مبتنی بر تجربه بیش از ۳۰سال‌اش در حوزه سینما است و مدیرانی انتخاب می‌کند که پاسخگوی نیازها باشند.

■ نما حسین کشنکار

«نفس» ضعیف جلیل سامان

■ مازبا معاونی*

جلیل سامان در تاریخ تلویزیون از جایگاه و موقعیت منحصر

به فردی بر خوردار است؛ کسی که توانست برای اولین بار

تابوشکنی کند و به تاریخ سیاسی معاصر و تاریخچه گروهک

مناقضین با همان مجاهدین خلق بپردازد و آن را به تصویر

بکشد. حتی افرادی مانند محمد حسین مهدویان، بهروز

شعیبی و کمال تبریزی که بعد از وی در سینما کارهای

«ماجرای نیمروز»، «سیانور» و «امکان مینا» را ساختند

با وجود اینکه مبدوم کارشان متفاوت بود باز هم به نوعی

وامدار راهی هستند که سامان باز کرد.

این کارگردان تا پیش از ساخت سریال نفس، مجموعه‌های

«رمغان تاریکی» را در سال ۸۹ و «پروانه» را در سال ۹۲ با

مضمون فعالیت‌های گروهک منافقین ساخته بود و جای

تأسف است که سوومین اثر از این مجموعه سه‌گانه یعنی

«نفس» ضعیف‌ترین کار کارگردان به شمار می‌رود.

«پروانه» و «رمغان تاریکی» در مقایسه با «نفس» هر دو

کارهای قابل‌قبول‌تری بودند و حتی «نفس» در مجموع کار

خوبی بود. در مقایسه نفس اصلا کار خوبی نیست. از بعد

تاریخی سریال نفس، هم اینکه ما برای کسانی که حوصله

خواندن تاریخ را ندارند یا اینکه نسل جوانی هستند که

روزگار قبل از انقلاب را درک نکردند یا علاقه دارند تاریخ

را به صورت مجموعه‌ای تصویری و تلویزیونی نگاه کنند و به

آثار مکتوب علاقه‌ای ندارند، کار تاریخی بسازیم خیلی خوب

است و ببینند با دیدن سریال می‌تواند تاریخ کشور را ورق

بزند. سریال نفس البته اشاره مستقیمی به مقطع زمانی آغاز

سریال نمی‌کند اما از حوادث اینگونه برمی‌آید که باید اواخر

سال ۵۶ باشد و بعد از مدیانه سریال شاهد وقایع انقلاب

در سال ۵۷ هستیم.

بعد از آن هم که انقلاب پیروز می‌شود، منافقین وارد

درگیری مسلحانه با انقلاب و نظام می‌شوند اما در این بین

ایرادی وجود دارد که پیش از این نیز بر فیلم «ماجرای

نیمروز» وارد شده بود و آن این است که کارگردان وقایع

را باز نمی‌کند و به اتفاقات و نحوه انجام آنها نمی‌پردازد. ما

در «نفس» هم نمی‌بینیم که ایدئولوژی منافقین چه بوده و

چه شد که شروع به اقدامات وحشتناکی علیه مردم کردند!

می‌گذرد و حتی ما از همکاران «روزبه» نمی‌بینیم. درحالی

که می‌شد در این بخش از مستندات موجود از عملکرد

سازمان منافقین استفاده کرد و حتی تصاویر مستند را

می‌شد در سریال آورد و با داستان دراماتیک آن مخلوط

کرد، که به تأسفانه این اتفاق رخ نداد.

■ حسین برکتی

مهدی سجاده‌چی، فیلمنامه‌نویس، درباره لزوم ساخت آثار

سینمایی با موضوعیت قدس و فلسطین اظهار کرد: سینمای

ما به ساختن فیلم‌هایی با این موضوع نیاز دارد اما فیلم‌هایی

که ساخته می‌شود نیاز ما را برطرف نمی‌کند. ما برای اینکه به

فلسطین کمک کنیم باید فیلم بسازیم تا همیشه زنده بماند.

سجاده‌چی در پاسخ به اینکه با توجه به مفهوم جنگ نرم چقدر لازم

است در زمینه مسائلی چوی فلسطین آثار سینمایی تولید کنیم،

خاطر نشان کرد: سینما یک رسانه است و طبیعتاً نمی‌شود موضوعی

مثل فلسطین را نادیده گرفت و بدهی‌ی است که باید در این زمینه

آثاری داشته باشیم اما از آنجایی که در حال حاضر سینما مخاطبانی

دارد که به‌گیشه‌ها رونق می‌بخشند و تقریباً هم همه فیلم‌ها صرفاً

برای سرگرمی ساخته می‌شوند؛ درباره موضوع فلسطین فیلم ساختن

فیلمساز بر باد نرود. مشکل اینجاست که فقط مسئله فلسطین

نیست و حتی در زمینه دفاع مقدس نیز ما به مشکلاتی در سینما

برمی‌خوریم، چون اصولاً فیلم‌هایی ساخته نمی‌شود که مخاطب

واقعی داشته باشند. وی ادامه داد: بنابراین با توجه به مشکلات

موجود در این عرصه، فیلمسازان خوب هم از ورود به این حوزه

برهزی می‌کنند و همین مسئله ذری را برای افرادی باز می‌کند که

در حوزه‌های دیگر راهی برای فیلم ساختن پیدا نمی‌کنند در نتیجه

به سراغ این‌گونه فیلم‌ها می‌آیند و فقط می‌خواهند کاری ساخته

باشند، بدون اینکه به ساختار فیلم توجه کنند. من فکر می‌کنم ما به

ساختن این‌گونه فیلم‌ها در سینما نیاز داریم اما فیلم‌هایی می‌سازیم

سجاده‌چی:

فیلم بسازیم تا فلسطین زنده بماند

که واقعا نیاز ما را برطرف نمی‌کند. فقط امیدوارم روزی ترسد که مسئولان ما به این نتیجه برسند که دست از این موضوعات بردارند بلکه راه‌هایی پیدا کنند و اجازه دهند جریان آزاد سینمای این مسیر برسد. این اتفاق در سینمای ما شدنی است البته اگر مشکلات حل شود. این فیلمنامه‌نویس گفت: به هر حال فیلم خوب را بودجه و سفارش نمی‌سازد، بلکه دغدغه هنرمندی می‌سازد که در وهله اول یک آرتیست است و زبان سینما را می‌شناسد و در وهله دوم دغدغه دارد. اگر هنرمند دغدغه کاری داشته باشد، مطمئناً راه ساختنش را پیدا می‌کند، به عنوان مثال، همیشه دلیل ساخته شدن فیلم‌ها و فیلم‌هایی با مضامین دینی و انسانی، اسلام ناب را به جهانبان شناساندند. بازیگر سینما و تلویزیون بایبان اینکه داعش به اسم دین به‌دنبال اسلام‌هراسی است، گفت: «به‌نظرم اولین هدف اجلاس رادیو و تلویزیون‌های اسلامی باید داعش‌زدایی باشد.»